

A MAZSIHISZES TALMUD PER JOGERŐS ÍTÉLETE KÉTSÉGESSÉ TETTE A HAZAI BÍRÁSKODÁS ALKOTMÁNYOSSÁGÁT

A Fővárosi Bíróság másodfokú bírósági jogerős ítélete megállapította, hogy az összes nemzsidó baromként kezelését, kirablását, kiirtását, ellenük hamis tanúzást és hamis ítélezést, becsmérést stb. előíró Talmud „a zsidók mindennapjait szabályozó törvénykönyv”. Lásd a mellékelt 47.Pf. 630599/2002/7. ítéletben.

A hazai jogszabályokat felülíró zsidó törvénykönyv Talmud szerint jogszerű, hogy szennyezett ivóvízzel és kálissóval mérgeztetett, konyhasó hiányos élelmiszerekkel gyilkolják a magyarokat.

Az eljáró bírácnak hivatalból is feljelentést kellett volna tenniük a magyarok életét lerövidítő talmudi diszkriminációk ellen, de a Talmud tiltja, hogy a nemzsidók védelmére felléphessenek.

1. /Nem jelentették fel a szennyecatornákkal szennyezett folyók hiányosan tisztított vizével itató bandát. Azokat, akik közben a megtisztított (desztillált) vizet egészség károsítónak hazudják. Azokat, akik bebeszélik, hogy a tiszta desztillált ivóvíz "vízmérgezés" okozó életveszélyes mérég. Azokat, akik az „Izrael országa esővizet iszik, az egész világ pedig a maradékot...”, Talmud, Taanith 10 a. lap szerinti életrövidítési diszkriminációt alkalmaznak ellenünk.

2./Nem jelentették fel azokat, akik kivégzőmérég kálissóval pótolgatják a hiányzó konyhasós ízt. Ez életrövidítő és ivartalanító hatású is, az 1950-ben Nobel díjat kapott kutatók mérései egyértelműen bebizonyították. Nem jelentették fel a talmudistákat, akik szerint „ 83 betegség elmúlik egy korsó (desztillált) víztől és (konyhasóval) sózott kenyértől ...”, vagyis a Talmud Baba kamma 93 b. lap szerinti életrövidítő sózási diszkriminációt is alkalmaznak ellenünk.

*Felhívom az Igazságügyi miniszter figyelmét, hogy az étkezési diszkriminációk előírót nem feljelentő bírák és ügyészek azért lehetnek hivatalban, mivel a Talmud **felülírja** a magyar törvényeket, nem engedve a zsidókat büntetést, ha hamisan tanúskodnak vagy hamisan bírászkodnak. „A kormány törvénye törvény (ez azonban így értelemezendő): Az Izrael kormányának a törvénye a törvény” (Talmud, Neadrim, A fogadalmak, 28 a. lap, Tosephoth).*

Melléklet: 47.Pf. 630599/2002/7.

Budapest, 2015. október 31.

*Sydo Tejfalussy András Béla Ferenc (a MAZSIHISZ per felperese)
megbízás nélküli közérdekű kárelhárító ügyvivő a Ptk. alapján
H-2621 Verőce, Lugosi u. 71. (www.tejfalussy.com)*

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság

47.Pf 630599/2002/7. szám

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
Ügyeskedő	2002. július 9.
Érték	2003 JUN 17.
MELDOM	ELŐTT
MELLÉKLET	1 KÖTET
ÜGYVÉD	
NYOMTATVA	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság, a személyesen eljáró **TEJFALUSSY ANDRÁS** budapesti (1036. Lajos u. 115. III.em. 18. szám alatti) lakos felperesnek,
a dr. Ungár Richárd ügyvéd (1025. Budapest, Pusztaszeri út 50) által képviselt **MAGYARORSZÁGI ZSIDÓ HITKÖZSÉGEK SZÖVETSÉGE** (1075. Budapest, Síp utca 12.) I. és
a dr. Soltész István (1052. Budapest Kossuth tér 2) által képviselt **MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ORSZÁGGYŰLÉSE** (1052. Budapest Kossuth tér 2) II.r. alperesek ellen,
személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2002. évi július hó 9. napján 29.P. 85585/2002/6. szám alatt hozott részítélet ellen a felperes részéről 9./ sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

A felperes köteles 15 nap alatt az I.r. alperesnek 5000.- (Ötezer) forint másodfokú perköltséget megfizetni,

köteles továbbá a tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 7500.- (Hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S.

Az első fokú bíróság részítéletével a felperes keresetét az I.r. és II.r. alperesek vonatkozásában elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesi képviselőnek 7500.- forint részperköltséget.

Code: MAZSIHISZIrészítélet2FB030610a

Az első fokú bíróság ítélete indokolásának 2. oldal 5-6-7 bekezdésében foglalta össze – helyesen – a felperes által az első fokú eljárásban előterjesztett keresetet. Azt a felperes ugyan személyiségi jogi sérelemre hivatkozással terjesztette elő, azonban tartalma szerint nem a saját személyhez fűződő joga sérelmének megállapítását kérte. Legalább is nem tette egyértelművé sem tényállás, sem jogi indokolás szintjén. Csak általánosságban kérte az I. és II.r. alperesek megjelölt tevékenységének alkotmány ellenes, illetőleg törvénysértő voltának megállapítását.

Az első fokú bíróság az I.r. alperes vonatkozásában a keresetet a Pp. 123.§-ára alapított megállapítási keresetként bírálta el, és ehhez képest fejtette ki az álláspontját. Ebben a körben az első fokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a megállapítási keresetnek a törvényben megkívánt két konjuktív feltétele nem áll fenn. A felperes és az I.r. alperes nem állnak egymással jogviszonyban, ennek hiányában az I.r. alperes nem tartozik semmiféle kötelezettséggel a felperes felé és a felperesnek sem lehetnek olyan jogosultságai melyeket I.r. alperessel szemben védelmezni kellene. Rámutatott arra is, hogy az I.r. alperes, mint a magyarországi vallásos zsidók szövetségeit egybefogó szervezet ettől függetlenül sem tartozik felelősséggel a vallásos zsidók mindennapjait részletesen szabályozó törvénykönyvben írtakért, illetve olyan folyamatokért, jelenségekért, melyeket a felperes a Talmud alapján történőnek gondol.

A II.r. alperes vonatkozásában az volt az első fokú bíróság álláspontja, hogy a II.r. alperes Ptk. 36.§-a értelmében vett költségvetési szerv, ezért önálló jogalanyisággal bír. Így a vele szemben előterjesztett keresettel érdemben foglalkozott. Ennek során kifejtette, miszerint alkotmányos alapelv a hatalmi ágak elkülönülése. Az alkotmány 19.§ (1) bekezdése az országgyűlést a Magyar Köztársaság Legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szervként definiálja, a 45. § (1) bekezdése pedig az igazságszolgáltatás letéteményeseként a bírói szervezetet jelöli meg. Amint a bíróság sem utasítható az országgyűlés által, úgy a bíróság sem kötelezheti normatív cselekmény elvégzésére az országgyűlést.

A felperes által az utolsó tárgyaláson az Egészségügyi minisztérium III.r., Földművelési és Vidékfejlesztési minisztérium IV.r., Környezetvédelmi minisztérium V.r. és a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség VI.r. alperesekre kiterjesztett keresetet az első fokú bíróság, külön végzéssel, a Pp. 149.§ (1)bekezdés alapján elkülönítette.

Arra is rámutatott az első fokú bíróság, hogy a felperes a részítélettel el nem bírált egyéb igényeit az elkülönített eljárásban érvényesítheti, a III.r. alperessel szembeni igény pedig annak meghatározása után lesz tárgyalható.

Az első fokú ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak irat és jogellenessége miatt a hatályon kívül helyezését és megváltoztatását, mind az I. és II.r. alperessel, mind a tárgyaláson perbevont további öt alperessel szemben írtak ítéleti megállapítását kérte. Álláspontja szerint jogviszony van a MAZSIHISZ és közte, mint állampolgárok között. Továbbá jogviszonyt hozott létre közöttük az Országgyűlés, amely továbbadta az országgyűlési szakértőként benyújtott közérdekű bejelentését a MAZSIHISZ részére. Így joga van számon kérni mind az I.r., mind a II.r. alperestől ezen bejelentés eltűnését.

Mint ahogy a másodfokú bíróság már utalt rá, a felperes már az első fokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a személyhez fűződő jogainak megsértése miatt fordul a bírósághoz, bár nem a Ptk-nak a vonatkozó rendelkezéseire, hanem a Pp. 123.§-ára utalt. Továbbá még tényállási szinten sem tette egyértelművé, hogy személyiségi joggal kapcsolatos az igénye. A

Code: MAZSIHISZireszitelet2FB030610b

Az első fokú bíróság ítélete indokolásának 2. oldal 5-6-7 bekezdésében foglalta össze – helyesen – a felperes által az első fokú eljárásban előterjesztett keresetet. Azt a felperes ugyan személyiségi jogi sérelemre hivatkozással terjesztette elő, azonban tartalma szerint nem a saját személyhez fűződő joga sérelmének megállapítását kérte. Legalább is nem tette egyértelművé sem tényállás, sem jogi indokolás szintjén. Csak általánosságban kérte az I. és II.r. alperesek megjelölt tevékenységének alkotmány ellenes, illetőleg törvénysértő voltának megállapítását.

Az első fokú bíróság az I.r. alperes vonatkozásában a keresetet a Pp. 123.§-ára alapított megállapítási keresetként bírálta el, és ehhez képest fejtette ki az álláspontját. Ebben a körben az első fokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a megállapítási keresetnek a törvényben megkívánt két konjunktív feltétele nem áll fenn. A felperes és az I.r. alperes nem állnak egymással jogviszonyban, ennek hiányában az I.r. alperes nem tartozik semmiféle kötelezettséggel a felperes felé és a felperesnek sem lehetnek olyan jogosultságai melyeket I.r. alperessel szemben védelmezni kellene. Rámutatott arra is, hogy az I.r. alperes, mint a magyarországi vallásos zsidók szövetségeit egybefogó szervezet ettől függetlenül sem tartozik felelősséggel a vallásos zsidók mindennapjait részletesen szabályozó törvénykönyvben írtakért, illetve olyan folyamatokért, jelenségekért, melyeket a felperes a Talmud alapján történőnek gondol.

A II.r. alperes vonatkozásában az volt az első fokú bíróság álláspontja, hogy a II.r. alperes Ptk. 36.§-a értelmében vett költségvetési szerv, ezért önálló jogalanyisággal bír. Így a vele szemben előterjesztett keresettel érdemben foglalkozott. Ennek során kifejtette, miszerint alkotmányos alapelv a hatalmi ágak elkülönülése. Az alkotmány 19.§ (1) bekezdése az országgyűlést a Magyar Köztársaság Legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szervként definiálja, a 45. § (1) bekezdése pedig az igazságszolgáltatás letéteményeseként a bírói szervezetet jelöli meg. Amint a bíróság sem utasítható az országgyűlés által, úgy a bíróság sem kötelezheti normatív cselekmény elvégzésére az országgyűlést.

A felperes által az utolsó tárgyaláson az Egészségügyi minisztérium III.r., Földművelési és Vidékfejlesztési minisztérium IV.r., Környezetvédelmi minisztérium V.r. és a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség VI.r. alperesekre kiterjesztett keresetet az első fokú bíróság, külön végzéssel, a Pp. 149.§ (1)bekezdés alapján elkülönítette.

Arra is rámutatott az első fokú bíróság, hogy a felperes a részítélettel el nem bíralt egyéb igényeit az elkülönített eljárásban érvényesítheti, a III.r. alperessel szembeni igény pedig annak meghatározása után lesz tárgyalható.

Az első fokú ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak irat és jogellenessége miatt a hatályon kívül helyezését és megváltoztatását, mind az I. és II.r. alperessel, mind a tárgyaláson perbevont további öt alperessel szemben írtak ítéleti megállapítását kérte. Álláspontja szerint jogviszony van a MAZSIHISZ és közte, mint állampolgárok között. Továbbá jogviszonyt hozott létre közöttük az Országgyűlés, amely továbbadta az országgyűlési szakértőként benyújtott közérdekű bejelentését a MAZSIHISZ részére. Így joga van számon kérni mind az I.r., mind a II.r. alperestől ezen bejelentés eltűnését.

Mint ahogy a másodfokú bíróság már utalt rá, a felperes már az első fokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a személyhez fűződő jogainak megsértése miatt fordul a bírósághoz, bár nem a Ptk-nak a vonatkozó rendelkezéseire, hanem a Pp. 123.§-ára utalt. Továbbá még tényállási szinten sem tette egyértelművé, hogy személyiségi joggal kapcsolatos az igénye. A

Code: MAZSIHISZireszitelet2FB030610b

másodfokú tárgyaláson pontosítva a személyiségi – közelebről az egészséghez való – joga megsértését a következőkben látta megvalósulni:

Az I.r. alperes részéről azzal, hogy elhalgatta, miszerint desztillált vizet kellene inni, holott tudta, hogy az egyéb víz mérgező. Továbbá a sóról is tudja melyik a jó, a káliumos só mérgező, és még sem szolt senkinek. Ezen túl azzal is, hogy még a perben benyújtott előkészítő irata (6/A') is félretájékoztatót tartalmaz.

Fenntartotta továbbá az I.r. alperes szemben, hogy a Talmud tanításai alkotmányellenesek, ahogy azt az első- illetőleg a másodfokú eljárásban előterjesztett beadványaiban leírta.

A II.r. alperes pedig azzal sértette meg az egészséghez való személyiségi jogát, hogy fenntartja azt a lehetetlen állapotot, hogy nem kap rendes sőt az üzletekben az által, hogy elfogadta az országgyűlés a három minisztérium hamis adatait arról, miszerint nem ártalmas a kálisó.

Ezzel kapcsolatban azt adta elő, hogy az országgyűlés részéről dr. Kovács Páltól kapott megbízást a kálisó mérgező hatásnak vizsgálatára 1992-ben. Az elkészült anyagot átadta nevezettnek, továbbá az Egészségügyi- és a Környezetvédelmi minisztériumnak. Az anyag birtokában két képviselő interpellált három – a két előzőhöz és a Mezőgazdasági-miniszterhez. Végül is azonban az adatokat sorozatosan meghamisították, következésképp a Gergáczy Elemér által adott miniszteri válaszban foglalt hamis adatok kerültek az országgyűlési jegyzőkönyvbe. Az országgyűlés alkotmányt és törvényt sértett az által, hogy elfogadta azt a téves választ, miszerint nem ártalmas a kálisó. Ez nem tartható fenn.

Az I. és II.r. alpereseket a jövőre nézve a jogsértő magatartástól is kérte eltiltani.

A másodfokú tárgyaláson továbbá a felperes kijelentette, miszerint tudja, hogy a másodfokú eljárásban új kereseti kérelmeket előterjeszteni nem lehet és a jelen perben a büntető eljárás lefolytatását sem kérheti, éppen ezért terjesztette elő valamennyi kereseti kérelmét az első fokú eljárásban az ítélet hozatal előtti utolsó tárgyaláson.

Az alperesek az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

Előjáróban leszögezi a másodfokú bíróság, hogy formális végzés meghozatala nélkül is elkülönítettnek kellett tekinteni az Országgyűlés elnöke vonatkozásában is a keresetet. Az első fokú bíróság ugyan az ítéletének bevezető (un. fej-) részében feltűntette az országgyűlés – felperes által név szerint meg nem jelölt – elnökét III.r. alperesként, de az indokolásában kifejtette, hogy vele szemben nem folytatta le a pert, részére még a keresetlevelet sem kézbesítette. Mind ehhez képest nevezett is az elkülönített per alperese lesz. Ilyen módon a másodfokú bíróság az ítélete bevezető részéből az Országgyűlés elnöke III.r. alperes megjelölését kihagyta. Emiatt a felperesnek a vele szemben a másodfokú tárgyaláson ismertetett keresetét sem rögzítette az ítéletében.

Ami az első fokú bíróság érdemi döntését illeti, azt a másodfokú bíróság megalapozottnak találta és a kifejtett indokolásával is egyetértett. A felperes fellebbezésében foglaltakra, illetőleg a másodfokú eljárásban a személyiségi joga megsértésével kapcsolatban részletesen előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság kiemeli még a következőket:

Code: MAZSIHISZelfogultFelulvizsgPeruj0306:

Magából a felperes előadásából és az általa csatolt kimutatásokból, cikkekből is kitűnt, hogy a só-fogyasztás és annak mértéke, valamint a nátrium tartalmú só helyett káliumtartalmú só fogyasztásának az emberek egészségére való hatása kérdésében többféle, a felperesétől eltérő nézetek is vannak. Abban a kérdésben, hogy ezen nézetek közül melyik megalapozottabb és helyesebb, a bíróság sem megállapítási, sem személyiségi jogi perben dönteni nem jogosult. Ez nem jelenti azt, hogy a bíróság bármely nézettel azonosulna, vagy esetleg egyiket vagy másikat elvetné.

Ilyen módon szóba sem kerülhet, hogy a bíróság a felperes személyhez fűződő joga megsértéseként értékelje akár azt a felperesi állítást, miszerint az I.r. alperes – bár arról esetleg tudott– elhallgatta, hogy melyik a jó, illetőleg káros só, ehhez képest mit kellene fogyasztani.

Mint ahogy azt sem lehet a felperes személyhez fűződő jogai megsértésének tekinteni, hogy az országgyűlés elfogadta a képviselők interpellációjára adott –felperes szerint meghamisított adatokat tartalmazó– miniszteri választ. Ehhez képest – ahogy arra az első fokú bíróság is helyesen utalt – a bíróságnak nincs jogosultsága arra, hogy az országgyűlést a jegyzőkönyvben rögzített miniszteri válasz törlésére utasítsa.

A desztillált víz fogyasztásával kapcsolatosan a felperes az első fokú eljárásban csak e körben kifejtett munkásságára utalt, kereseti kérelemként kifejezetten e tárgyban igényt nem fogalmazott meg. Miután – ahogy a másodfokú tárgyaláson a felperes is elismerte- a másodfokú eljárásban a Pp. 247.§ (1) bekezdés értelmében új kereset előterjesztése lehetőség nincs, a másodfokú bíróság ezen kérelemmel nem foglalkozhatott.

Ami pedig a Talmud idézett tételeit illeti, ugyancsak egyetértett a másodfokú bíróság az első fokú bíróság által írtakkal, miszerint az I.r. alperes nem tartozhat felelősséggel a vallásos zsidók mindennapjait részletesen szabályozó törvénykönyvben írtakért, illetve olyan folyamatokért, jelenségekért, amelyeket a felperes a Talmud alapján törtézőnek gondol.

A felperes ebben a körben egyébként a saját személyhez fűződő joga megsértéseként konkrétan nem jelölt meg semmit, csak általánosságban ítélte a részletesen idézett tanokat alkotmányellenesnek. Ezen túlmenően egy a vallásos zsidó hagyományoknak, hitvitáknak, és bibliamagyarázatoknak szent irataként elismert, eredetileg héber és arameus nyelven írt, több ezer éves gyűjteményében foglalt alapelveket és szabályokat a bíróságnak nem lehet feladata értékelni és annak a ma Magyarországon hatályos alkotmányos alapelvekhez viszonyulását, megfelelőségét, vagy azokkal ellentétes voltát vizsgálni és értékelni.

Jogsértés megállapításának (Ptk. 84.§ (1) bekezdés a./pont) hiányában az alpereseknek az attól való eltiltására (84.§ (1)bekezdés b./ pont)sem kerülhetett sor.

Rámutat még a másodfokú bíróság arra is, miszerint a felperes a fellebbezésében, valamint a Pf. 3. sorsz. iratában – a korábban már említettekén túl – számos új kérelmet fogalmazott meg, így:

- - a közérdekű bejelentésének költségeiként napi 125 dollárt igényelt az I. és II.r. alperesektől az országgyűlési szakértői megbízásától 1992-től a fellebbezése beadásáig (2002.VIII.9.)
- kérte annak kimondását, hogy a talmud szabályait oktató iskolákat be kell tiltani,

Code: MAZSIHISZ/ireszitelet2FB030610d

- kérte állapítsa meg a bíróság, hogy a hamis közokiratért (országgyűlési jkv.) valamennyi – az elkülönített ügyben szereplők is – alperes felelős, ellenük büntető eljárás lefolytatása szükséges, kérte ezért az iratokat a büntető bíróságra áttenni,
- döntsön a bíróság arról, hogy ki írta a Talmudot és az ószövetségi bibliát, ki a felelős az abban leírtak gyakorlati alkalmazásáért, (a szennyezett ivóvizet itatják, a NaCl. helyett a mérgező kálisót etetik),
- állapítsa meg, hogy nem vitásan a vallásos zsidók írták az általa idézett, gyűlöletkeltő bibliai és talmudi szövegeket.
- az I.r. alperes által képviselt vallásos zsidóság e tanai okozhatták és kiprovokálták a holokausztot, számos ártatlan ember halálát, s ezért mások nem kötelezhetők holokauszt – kártérítés fizetésére,
- állapítsa meg, hogy az I.r. alperes köteles őt segíteni abban, hogy felvilágosíthassa a nem kóser étrendű zsidókat. és másokat.

Ezek vonatkozásában is utal a másodfokú bíróság arra, hogy a Pp. 247.§ (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban új kereset előterjesztésére mód nincs, így ezen kérelmekkel sem foglalkozott.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A sikertelenül fellebbező felperest pedig kötelezte a Pp.78.§ (1)bekezdés értelmében az I.r. alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költsége megfizetésére. Továbbá a 6/1986 (VI. 26.) I.M. számú rendelet 13. § (2) bekezdés szerint a tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéknek az állam javára való megtérítésére.

Budapest, 2003. évi június hó 10. napján.

Gál Béláné dr. sk
bíró, előadó

dr.Kosztju Tiborné sk
a tanács elnöke

Benkő Ferencné dr.sk
bíró

A kiadmány hiteléül:
Papue
tisztviselő

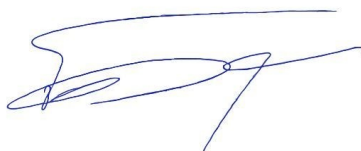
Code: MAZSIHISZ/ireszitelet2FB030610e

A ZSIDÓ TÖRVÉNYKÖNYV TALMUD SZERINTI "BÍRÓI CSEL", HOGY NEM ENGEDIK LEÁLLÍTANI A MÓZES II. 23. 20-33. SZERINTI FAJIRTÁST?
A hazai Alkotmány módosításaival, a bűnöző akademikusoknak az új 70/G.(2). §.-sal lehetővé tett jogászi csalás, hogy az Országos Élelmezés és Táplálkozás Tudományi Intézet (OÉTI) és a rendőrségi vezető stb. bűnsegédei a rendőrségi nyomozás alkalmával letagadták a kálisó napi 1-2 grammjával való ivóvíz izesítés mérgezőségeit is bizonyító OÉTI-s méréseket, s utána azt hazudták, hogy napi 25 gramm kálisó (17 gramm kálium) még sem mérgező. Az a bírói talmudi csel, hogy "egyenrangú nézeteknek" tüntetik fel a mérési adatokat, s az azokkal szemben hazudott ellenkező állításokat, s ezúton "tudományos igazságok harcának" tüntetik fel a nem kóser étkezésű zsidókat és nem zsidókat pusztító, életrovidítő, ivartalanító étkezési kálium- túladagolást (a "műtrágyaként", sőt "ételizesítő só" helyett is használt kálisóval).

Budapest, 2007. 12. 20. Tejfalussy András
/Tudományos Rendőrség PJT/

A per többi dokumentumát lásd a www.tejfalussy.com honlapomon!
(Email könyv 48.)

**A MINDENKI SZÁMÁRA LEHETŐ LEGJOBB MEGOLDÁS: A MINDEN ZSIDÓT
MINDENHOL FAJIRTÁSRA KÖTELEZŐ TALMUDI (ÉS ÓSZÖVETSÉGI)
TÖRVÉNYEK VÉGLEGES HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉSE.**

AGROANALÍZIS PJT

H-1036 BUDAPEST
Lajos u. 115. III. 18.

ujvizforras@freemail.hu
+36 20 218 14 08

www.tejfalussy.com/
www.aquanet.fw.hu

Mezőgazdasági
kísérelt-analízis

GTS-Antirandom-APLA System
All software rights reserved

TEJFALUSSY ANDRÁS
elnök

Közérdekű bejelentésként kapja: Dr. Trócsányi László, a hazai igazságügyi miniszter